

Ами, ако тя се стопи, реална ли е? Същината на нѣщата не се мѣни, но формата на нѣщата се мѣни. Ледът се е прѣвърнал въ вода. Слѣдователно, ако се мѣни нещо, то е само формата, а същината на Любовъта, която ние разбираме, разумното нещо, при всички случаи остава едно и също.

Събератъ се нѣкои хора и ми казватъ: ти си на правата посока. Хубаво, ако азъ живѣя едноврѣменно и на земята, и на небето, и въ коренинѣ, и въ клоницата, и познавамъ, кое е право и кое не, тогава, на себе си ли да вѣрвамъ, или на тия хора, които казватъ, че не съмъ на правата посока? Тѣ казватъ: нищо не виждамъ! Азъ казвамъ: всичко виждамъ! Тѣ казватъ: ама ти не си съ ума си. Азъ казвамъ; азъ съмъ съ ума си но външния умъ не е събуденъ, много облаци и мъгли има около него. Трѣбва да се явятъ въ васъ тѣзи бури, съ бѣрзина на движение ололо 10,000 кlm. въ часъ, да разгонятъ облаците и мъглите, та да се яви това слънце въ душата ви и да идвѣрвате. Има нещо скрито въ дълбочината на душата ви, което говори, което рѣшава всичко. Има единъ вътрѣшенъ гласъ въ васъ, който ви казва: стани, събуди се, какво си спрѣль! Прѣстани да вършишъ прѣстъпления! Прѣстани да ядешъ толкова много! Нѣкой обича да се облича много богато. Този гласъ казва: прѣстани да се обличашъ толкова богато! Прѣстани да градишъ кѫщи! Нека другъ гради, ти имашъ достатъчно. Ти се питашъ: дали съмъ съ ума си? Когато този вътрѣшенъ гласъ ти казва да прѣстанешъ да градишъ, кѫщи, питамъ се: дали съмъ съ ума си? Когато ти казва да градишъ,